

EL MICALET GALÀCTIC

Els acudits de Llorenç

Llorenç Giménez

Dibuixos d'Inés Luz González

Expliquen el cas d'un home que era tan alt, tan alt,
que sempre tenia pardalets en el cap!

Saps que digué la cullereta al sucre:
–Ja ens veurem en el café!

Al restaurant:

–Cambrer, per la mare de Déu de l'Olivera! Faça
el favor de no tocar el meu bistec amb els dits!
–Senyor, si no ho faig, s'envolarà.

Un representant arriba a un hostalet i, abans de donar-li les claus de l'habitació, l'ama li recorda les normes:

- Primera: la porta es tancarà a les dotze de la nit.
- Segona: el client s'haurà de fer el llit.
- Que estrany!
- D'estrany, res! Darrere de la porta té fustes, claus, cola i martell.

Dos amics raonant en el casino del poble:

- No havia fet mai puzles, però hui n'he acabat un de 25 peces, i només m'ha costat tres mesos!
- Tres mesos?
- Com t'ho dic.
- No creus que t'ha costat massa?
- I ara! Si en la caixa posava de 2 a 3 anys!

Entra un carreter en un bar i demana un got de llet i un parell de magdalenes. Les magdalenes estan molt seques, i quan l'home comença a mullar exclama:

- Soooooo, magdalena, que et beuràs tota la llet!

Una qüestió:

–Com trauríeu un elefant de dins d’una
botella de vi gran?

–Amb dues trompes!

Es troba un naufrag en una illa, enmig de l'oceà, és clar. Davall de la palmera pensa, i en veu alta raona:

–Caram! Un peix espasa, un peix martell, un peix serra i a un parell hores de Madeira, i tot el terreny per a mi... Quina ocasió tan bona per a muntar una fusteria!

Entrevista per a aconseguir faena en l'Aquàrium Municipal:

–I vosté, venint de treballar d'una fàbrica de rajoles, es troba capacitat per a ocupar la plaça de manteniment?

–I tant, senyor! Allà era l'encarregat de mantenir i de tocar la sirena quatre vegades al dia!

Un client demana en el bar:

–Cambrer una truita!

–Francesa o espanyola?

–Tant se val, si no he de raonar amb ella, només me la vull menjar!

—Diuen que és vosté un sol de cuiner. És brillant?

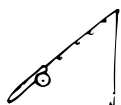
—No, senyora. Ho creme tot.

Per Carnestoltes, entrà una jove en una botiga de disfresses:

–Tenen vestits de camuflatge.

–Sí, però fa un any que els busquem i no hi ha manera de trobar-los!

Un passejant d'aquells que van per la vora del port, s'acosta a un pescador i li amolla:

–Què, piquen? Piquen?

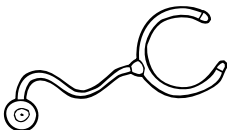
–Vosté què creu, que els peixos són pebres còcents?

A la consulta del metge de família:

–Doctor Elies, què té la meua filla que s'ha quedat en els ossos?

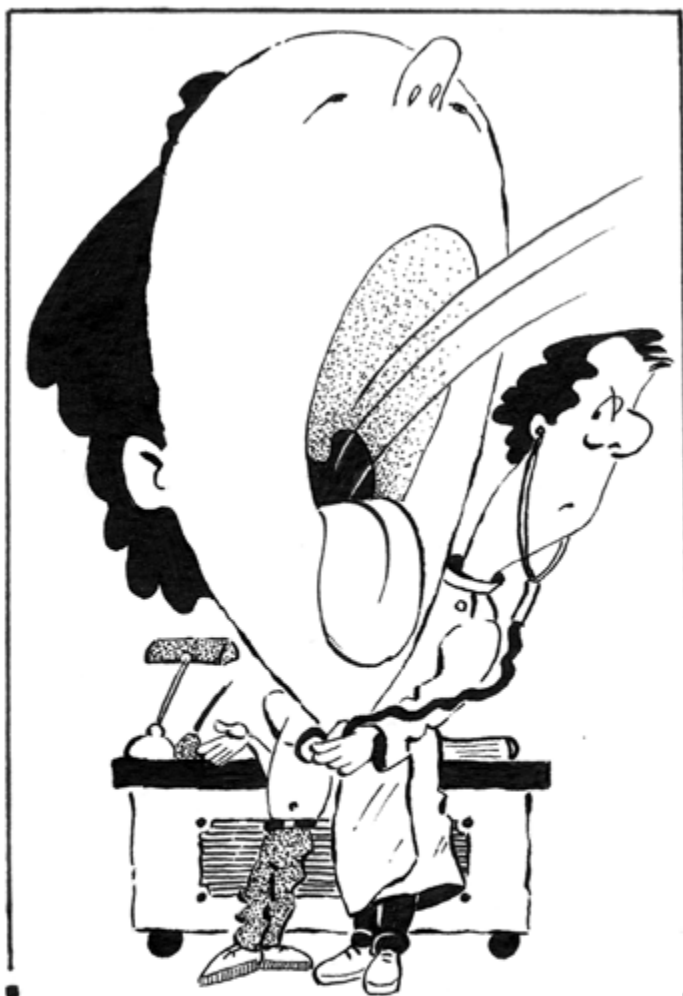
–No és res greu... però de moment, que no se li acosten els gossos!

–Doctor, doctor, un gos m'ha mossegat el dit!

–L'ha desinfectat?

–No he pogut, s'ha escapat.

El doctor Elies a un dels seus pacients:
-Veig que hui tus vosté millor.
-Clar, estic tota la nit entrenant-me!

El cambrer al client, en el restaurant:

–Li ha agradat la sopa?

–Exquisida! M’ha encantat!

–Vol repetir?

–Exquisida! M’ha encantat!

La jutgessa a l’acabament de judici explica a l’acusat:

–Pot escollir entre 3 mesos de presó o 1.500 euros.

–Bé, quan puc cobrar els 1.500 euros?

La psiquiatra durant la primera visita d’un pacient:

–Des de quan té vosté la sensació de ser un gos?

–Des que era un cadell.

–Mare, mare, hui l’autobús portava més de mil persones!

–T’he dit mil milions de vegades que no exageres!

En la duana pregunten a una dona d'una excursió de la tercera edat:

–Què hi ha dins d'eixes sis garrafes?

–Aigua. Aigua de Fàtima per a les amistats.

Obrin una de les garrafes, el policia tasta el líquid i exclama:

–Senyora, açò és conyac!

–Miracle! És un miracle!

Van dos pets fent una carrera per l'estómac:

–Brrrrrrromm, brrrrrooommm!

De sobte un dels pets diu:

–Un forat!

–Què?

–Peeet, peeeet!

Van passejant dues senyores per l'arbreda, quan a una se li escapa un pet sonor i sec. L'autora comenta:

–És el rellotge del campanar del parc, que anuncia l'hora en punt.

–Doncs, posa el cul en hora, que encara hi falten 10 minuts!

En un carreró un vianant pregunta a un altre:

–Per favor, ha vist algun guàrdia prop d'ací?

–No, per ací ni s'acosten.

–Molt bé.

Trau de la butxaca una navalla d'Albacete i li canta:

–Doncs, donem tots els diners.

Una jove sol·licita faena en una agència de turisme, i li pregunten:

–Parla anglés, alemany o francés?

–Parlar-ne, parlar-ne no en parle, però escolte molt bé.

A classe pregunta el mestre:

–Digueu paraules que tinguem més d'una *o*.
Joan?

–Cocoter.

–A veure, Anna?

–Coleòpter.

–Molt bé. Ferran?

–Gooooooooooooooooo!

Dos peresosos de primera estaven asseguts davall d'un plataner:

–Quina fam que tinc! Quina sort si ens caigueren alguns plàtans a la boca!

–Sí, però pelats, eh?, pelats!